

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

16 JUIN 1964

PROJET DE LOI

tendant à apporter certains aménagements aux lois relatives aux pensions, allocations et indemnités des victimes civiles de la guerre 1914-1918 et de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit.

RAPPORT COMPLEMENTAIRE

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE
ET DE LA FAMILLE (1)

PAR M. NAZE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Au cours de sa dernière réunion, votre Commission avait décidé de réserver l'article 11 jusqu'à plus ample information du Ministre. La discussion est reprise et le Ministre informe que l'administration a étudié le problème : elle a calculé l'incidence financière qui serait de l'ordre d'au moins 5.957.250 francs. Le Ministre ne peut donc accepter la proposition d'accorder les allocations aux enfants jusqu'à l'âge de 21 ans, pour des raisons financières.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Smedts.

A. — Membres : MM. Allard, Bode, Mme Craeybeckx-Orij, MM. De Mey, Duvivier, Eneman, Lenoir, Michel, Smedts, Mme Van Daele-Huys, Verlackt-Gevaert. — MM. De Cooman, De Pauw, Mme Fontaine-Borguet, M. Hossey, Mme Lambert, M. Nazé, Mme Prince, M. Vanderhaegen, Mme Vanderveken-Van de Plas, M. Vercauteren. — MM. Cornet, Piron.

B. — Suppléants : Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Rijck, Meyers, Verboven, Verhenne, Verroken. — MM. Christiaenssens, Geldof, Namèche, Van Cleemput, Van Winghe. — M. D'haeseleer.

Voir :

805 (1963-1964) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.
- N° 3 : Rapport.
- N° 4 et 5 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

16 JUNI 1964

WETSONTWERP

strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen, toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN VAN HET GEZIN (1).

UITGEBRACHT DOOR DE HEER NAZE.

DAMES EN HEREN,

Op haár laatste vergadering had Uw Commissie besloten artikel 11 aan te houden tot zij nadere inlichtingen zou hebben gekregen van de Minister. De besprekking wordt hervat en de Minister deelt mede dat het probleem door het bestuur werd onderzocht; uit de berekeningen blijkt dat de financiële terugslag ten minste 5.957.250 frank bedraagt. Om financiële redenen kan de Minister het voorstel betreffende de toekenning van de vergoedingen aan de kinderen tot de leeftijd van 21 jaar dus niet aanvaarden.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Smedts.

A. — Leden : de heren Allard, Bode, Mevr. Craeybeckx-Orij, de heren De Mey, Duvivier, Eneman, Lenoir, Michel, Smedts, Mevr. Van Daele-Huys, Verlackt-Gevaert. — de heren De Cooman, De Pauw, Mevr. Fontaine-Borguet, de heer Hossey, Mevr. Lambert, de heer Nazé, Mevr. Prince, de heer Vanderhaegen, Mevr. Vanderveken-Van de Plas, de heer Vercauteren. — de heren Cornet, Piron.

B. — Plaatsvervangers : Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren De Rijck, Meyers, Verboven, Verhenne, Verroken. — de heren Christiaenssens, Geldof, Namèche, Van Cleemput, Van Winghe. — de heer D'haeseleer.

Zie :

805 (1963-1964) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.
- N° 3 : Verslag.
- N° 4 en 5 : Amendementen.

Un membre désirerait connaitre la raison qui motive le retrait des avantages accordés aux orphelins après l'âge de 18 ans. Le problème intéresse tous les orphelins qui continuent leurs études. Un large échange de vues se poursuit au sujet de l'amendement de Madame Verlack-Gevaert (doc. 805/2). Le Ministre précise la position du gouvernement; celui-ci doit rester dans le cadre de la programmation financière. L'amendement est retiré par Madame Verlack-Gevaert et repris par M. Piron. Mis aux voix, il est rejeté par 8 voix contre 2 et 2 abstentions. L'article 11 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

La Commission reprend l'examen des amendements qui ont été déposés depuis la dernière séance.

Aux articles 2 et 12, le Gouvernement présente un amendement de pure forme qui autorise l'*administration* des contributions directes à délivrer directement et sans l'accord des contribuables au service chargé de l'exécution de la présente loi les renseignements nécessaires à l'application de celle-ci. Dans le texte original le receveur des contributions était chargé de cette mission. Cet amendement est adopté à l'unanimité.

La Commission examine ensuite les amendements de M. Schyns qui sont repris au doc. n° 805/3. Le premier de ces amendements tend à insérer un article 3bis, dont la justification est reprise au même document. Le Ministre déclare qu'il lui semble pour le moins hasardeux de parler d'un parallélisme entre la loi sur le dédommagement des victimes civiles et la loi sur les réparations des dommages de guerre aux biens privés. La loi de base de 1947 sur les dommages aux biens privés ne comportait aucun assouplissement quant à la nationalité exigée. Actuellement, la Commission des Travaux Publics en présente un, basé sur la résidence en Belgique avant 1930.

La législation sur les victimes civiles contient depuis 1954 un texte plus avantageux et plus équitable, selon lequel il faut avoir introduit une demande de naturalisation avant le 10 mai 1940.

On ne peut changer ce texte ou y ajouter une formule nouvelle pour régler quelques cas. Ce serait plus favorable que pour les pensions militaires et par conséquent, le parallélisme que nous recherchons ne serait pas respecté.

A la demande de l'auteur de l'amendement, le Ministre est disposé à engager des pourparlers avec le Gouvernement Fédéral allemand, en vue de conclure une convention de reciprocité à l'instar de celle qui a été conclue entre la Belgique et la France, d'une part, entre la Belgique et la Grande-Bretagne, d'autre part.

Les contacts seront établis avec le Gouvernement fédéral dès le vote de la présente loi.

Le second amendement de M. Schyns tendant à insérer un article 16bis dont on trouvra la justification dans le doc. 805/2, fait l'objet d'un échange de vues. Le Ministre déclare que cet amendement reprend certaines dispositions des articles 28 et 32 de la loi sur les victimes civiles dans le but d'assouplir les mesures d'exclusion du chef d'incivisme.

Le texte proposé serait calqué sur celui en discussion à la commission des Travaux publics et concernant la loi sur les dommages aux biens privés. Aucune décision n'a encore été prise; cinq ou six formules auraient été présentées. Il convient donc d'attendre le texte qui sera adopté pour les dommages aux biens privés et élaborer un texte similaire, après étude de l'incidence financière.

M. Schyns se déclare d'accord de retirer son amendement si toutefois le Ministre s'engage à déposer un projet

Een lid wenst te vernemen waarom de aan de wezen toegekende voordelen na de leeftijd van 18 jaar worden ingetrokken. Het probleem belangt ook alle wezen aan die verder studeren. Er ontspint zich een ruime gedachtenwisseling over het amendement van mevrouw Verlack-Gevaert (Stuk 805/2). De Minister licht het standpunt van de Regering nader toe; deze moet binnen het raam van de financiële programmatie blijven. Het amendement wordt ingetrokken door mevrouw Verlack-Gevaert en overgenomen door de heer Piron. Het wordt in stemming gebracht en verworpen met 8 tegen 2 stemmen bij 2 onthoudingen. Artikel 11 wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

De Commissie hervat het onderzoek van de amendementen die sedert de laatste vergadering werden ingediend.

Bij de artikelen 2 en 12 stelt de Regering een zuiver vormelijk amendement voor, waardoor het bestuur van de directe belastingen wordt gemachtigd om rechtstreeks en zonder de instemming van de belastingplichtigen, aan de met de uitvoering van deze wet belaste dienst de inlichtingen te bezorgen die nodig zijn voor de toepassing van de wet. In de oorspronkelijke tekst was deze taak opgedragen aan de ontvanger van de belastingen. Dit amendement is eenparig aangenomen.

De Commissie bespreekt vervolgens de amendementen van de heer Schyns die voorkomen in stuk n° 805/2. Het eerste van deze amendementen strekt ertoe een artikel 3bis in te voegen, waarvan de verantwoording in hetzelfde stuk is vervat. De Minister verklaart dat het hem op zijn minst gewaagd voorkomt een vergelijking te maken tussen de wet tot schadeloosstelling van de burgerlijke slachtoffers en de wet tot herstelling der oorlogsschade aan private goederen. De wet van 1947 op de oorlogsschade aan private goederen bevatte geen enkele verzoekende maatregel in verband met de vereiste nationaliteit. Thans stelt de Commissie voor de Openbare Werken er een voor die steunt op het verblijf in België vóór 1930.

Sedert 1954 bevat de wetgeving op de burgerlijke slachtoffers een voordeleger en ook billijker bepaling volgens welke een verzoek tot naturalisatie moet ingediend zijn vóór 10 mei 1940.

Men mag die tekst niet wijzigen of er een nieuwe formule aan toevoegen om enkele gevallen te regelen. Dit zou voordeleger uitvallen dan voor de militaire pensioenen, zodat het beoogde parallelisme niet zou worden geëerdigd.

Op verzoek van de indiener van het amendement verklaart de Minister zich bereid onderhandelingen aan te knopen met de Regering van de Duitse Bondsrepubliek om een wederkerigheidsovereenkomst af te sluiten zoals die welke tussen België en Frankrijk en tussen België en Groot-Brittannië werden afgesloten.

Zodra deze wet is goedgekeurd, zal men in voeling treden met de Regering van de Bondsrepubliek.

Er ontstaat een gedachtenwisseling over het tweede amendement van de heer Schyns tot invoeging van een artikel 16bis (nieuw), waarvan de verantwoording voorkomt in stuk 805/2. De Minister verklaart dat dit amendement sommige bepalingen van de artikelen 28 en 32 van de wet op de burgerlijke slachtoffers overneemt om de uitsluitingsmaatregelen wegens incivisme te verzachten.

De voorgestelde tekst zou afgekeken zijn van die welke thans in de Commissie voor de Openbare Werken wordt besproken in verband met de wet op de oorlogsschade aan private goederen. Er werd nog geen beslissing genomen: er zouden vijf of zes formules voorgesteld zijn. Men dient dus te wachten tot een tekst voor de oorlogsschade aan private goederen is goedgekeurd, alvorens een gelijkaardige tekst op te stellen, na de financiële terugslag ervan te hebben bestudeerd.

De heer Schyns stemt ermee in zijn amendement in te trekken, mits de Minister evenwel de verbintenis aangaat

de loi dans ce sens, dès que le rapport sur le projet n° 425/1, actuellement soumis à la Commission des Travaux Publics, sera déposé au Parlement. Le Ministre est d'accord sur le fond de la question. Toutefois, la déclaration gouvernementale n'a pas envisagé dans ce domaine la situation des victimes civiles de la guerre. Le Ministre insistera auprès du Gouvernement afin que la suggestion de M. Schyns soit retenue. L'amendement est retiré par son auteur.

L'amendement tendant à insérer dans le texte du projet de loi un article 16ter (nouveau) qui complétait les dispositions de l'article 16bis, est également retiré.

La Commission passe ensuite à l'examen des amendements présentés par M. Namèche (doc. 805/4).

Le Ministre demande à la Commission de rejeter l'amendement présenté à l'article 6. Le texte tend à octroyer une majoration de 10 % aux déportés. La loi de base a retenu cette majoration uniquement pour les réfractaires.

Le législateur a introduit dans la loi de 1954, une différentiation très nette entre les déportés et les réfractaires, estimant que ces derniers avaient posé un acte patriotique en refusant la mise au travail que les déportés ont eu à subir. Ces deux catégories de victimes ont d'ailleurs reçu des statuts différents. Il n'appartient pas au Ministre de revenir sur cette différentiation, en ramenant indirectement les réfractaires sur le même pied que les déportés.

On ne peut pas comparer les déportés de 1940-1945 avec ceux de la guerre 1914-1918, car ces derniers n'ont obtenu une majoration pour mobile patriotique que lorsqu'ils ont refusé le travail et se sont vu refuser par l'ennemi toute rémunération correspondante.

Au surplus, la majoration de 10 % aux déportés se traduirait par une incidence financière d'environ 6.000.000 de francs.

Il ne faut pas oublier que la base des pensions de toutes les victimes civiles est relevée de 13,5 %, y compris celle des déportés, mais tout en conservant la différentiation existant dans la loi de base. Mis aux voix, l'amendement est repoussé à l'unanimité.

La Commission examine ensuite un autre amendement de M. Namèche à l'article 12. Il tend à supprimer pour les pensions d'ascendants l'exigence que les revenus n'excèdent pas un certain montant. Il semble, en effet, peu équitable d'introduire pareille restriction dans l'octroi de la pension. Le Ministre ne peut accepter cet amendement, qui a pour objet de supprimer la condition des revenus pour les ascendants.

Cette condition existe pour les militaires. Il ne peut être question de la supprimer pour les victimes civiles. Il faut noter que le projet de loi relève sensiblement le maximum des revenus exigés. L'amendement est repoussé à l'unanimité.

Un troisième amendement de M. Namèche tend à insérer un article 13bis (nouveau) visant la suppression des délais pour l'introduction des demandes.

Le Ministre ne peut accepter cet amendement. Les délais ont été ouverts jusqu'au 31 décembre 1958, ce qui a donné un temps plus que suffisant à toutes les victimes (entre 13 et 18 années). Il existe dans le régime des pensions militaires une possibilité d'introduire des demandes en tout temps, mais moyennant un système compliqué d'abattements selon les degrés d'invalidité et le recul du temps.

een wetsontwerp in die zin in te dienen zodra het verslag over het ontwerp 425, dat thans door de Commissie voor de Openbare Werken wordt besproken, aan het Parlement zal zijn voorgelegd. De Minister is het eens over de grond van het probleem, doch de toestand van de burgerlijke oorlogsschade op dit gebied is in de regeringsverklaring niet ter sprake gekomen. De Minister zal bij de Regering aandringen opdat het voorstel van de heer Schyns wordt aanvaard. Het amendement wordt door zijn auteur ingetrokken.

Ook het amendement dat ertoe strekt in de tekst van het wetsontwerp een artikel 16ter (nieuw) in te voegen, ter aanvulling van het bepaalde in artikel 16bis, wordt ingetrokken.

Vervolgens bespreekt de Commissie de door de heer Namèche voorgestelde amendementen (Stuk 805/4).

De Minister vraagt de Commissie het voorgestelde amendement op artikel 6 te verwerpen. De tekst beoogt een verhoging met 10 % ten gunste van de gedeporteerden. Volgens de basiswet komen slechts de werkweigeren voor deze verhoging in aanmerking.

De wetgever heeft in de wet van 1954 een zeer duidelijk onderscheid gemaakt tussen gedeporteerden en werkweigeren, daar hij van oordeel was dat laatstgenoemden een vaderlandlievende daad hadden gesteld door de tewerkstelling te weigeren die de gedeporteerden hebben moeten ondergaan. Deze beide categorieën slachtoffers hebben trouwens een verschillend statuut gekregen. De Minister heeft het recht niet op dit onderscheid terug te komen door de werkweigeren onrechtstreeks gelijk te stellen met de gedeporteerden.

Men mag de gedeporteerden 1940-1945 niet vergelijken met de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918, want laatstgenoemden bekomen slechts een verhoging om vaderlandlievende redenen indien zij geweigerd hebben te werken en indien de vijand hun enige overeenstemmende vergoeding heeft ontzegd.

Bovendien zou de 10 % verhoging ten gunste van de gedeporteerden een financiële terugslag hebben van ongeveer 16.000.000 frank.

Men mag niet vergeten dat de basis van de pensioenen van alle burgerlijke slachtoffers, met inbegrip van die der gedeporteerden, met 13,5 % is verhoogd, terwijl het verschil, dat in de basiswet bestaat, wordt behouden. Het amendement wordt in stemming gebracht en eenparig verworpen.

Vervolgens onderzoekt de Commissie een ander amendement van de heer Namèche op artikel 12. Het strekt ertoe voor de ascendentenpensioenen een einde te maken aan de voorwaarde dat hun inkomsten een bepaald bedrag niet mogen te boven gaan. Het schijnt inderdaad weinig billijk dat de toekenning van het pensioen wordt afhankelijk gesteld van een dergelijke beperking. De Minister kan dit amendement, dat tot doel heeft voor de ascendenten een einde te maken aan de voorwaarde betreffende de inkomsten, niet aanvaarden.

Deze voorwaarde bestaat voor de militairen. Er kan geen sprake van zijn ze op te heffen voor de burgerlijke slachtoffers. Er dient te worden opgemerkt dat het wetsontwerp het maximum van de vereiste inkomsten aanzienlijk verhoogt. Het amendement wordt eenparig verworpen.

Een derde amendement van de heer Namèche strekt ertoe een artikel 13bis (nieuw) in te voegen dat de termijnen voor indiening van de aanvragen afschaft.

De Minister kan dit amendement niet aanvaarden. De termijnen stonden open tot 31 december 1958, waardoor alle slachtoffers meer dan voldoende tijd kregen (tussen 13 en 18 jaar). Bij de militaire pensioenregeling bestaat de mogelijkheid ten allen tijde aanvragen in te dienen, op grond van een ingewikkelde aftrekregeling volgens de graad van invaliditeit en de afstand in de tijd. Deze regeling voldoet

Ce système ne donne satisfaction à personne et il ne peut être question de le reprendre dans la législation concernant les victimes civiles de la guerre.

D'autre part, l'apport des preuves provoquera des difficultés sans nombre. Les médecins et les témoins sont souvent décédés et, en tous cas, après tant d'années, il n'est plus possible de leur demander encore des renseignements valables. Enfin, pour une seule demande, peut-être fondée, les services seraient encombrés de centaines de demandes non justifiées qui entraîneraient le même travail administratif jusqu'au dernier stade de la procédure.

Mis aux voix, l'amendement est repoussé à l'unanimité.

L'amendement de M. Namèche, qui tend à insérer un article 17bis (nouveau), propose que toutes les pensions soient immunisées pour l'application de l'arrêté-loi du 24 décembre 1944 concernant la sécurité sociale. Le Ministre demande le rejet de cet amendement étant donné que cette question ne peut être traitée dans le cadre de la présente loi.

Elle relève de la compétence du Ministre de la Prévoyance Sociale qui devrait d'ailleurs en étudier l'incidence financière.

Aux articles 24 et 25, M. Namèche a déposé un amendement qui vise à supprimer le délai d'un an pour l'introduction des demandes de la nouvelle catégorie des veuves mariées après le fait dommageable, et celle des orphelins issus de tels mariages. Le Ministre rappelle qu'il a expliqué lors de la discussion de l'amendement tendant à insérer un nouvel article 13bis, que le mécanisme des délais de forclusion devait être maintenu. L'amendement est repoussé à l'unanimité.

L'amendement déposé par M. Namèche à l'article 26, tend à supprimer le 1er alinéa de cet article. Le Ministre expose à la Commission les dispositions du projet de loi actuel qui prévoit la reconnaissance de nouveaux bénéficiaires : la veuve mariée après le fait dommageable et les orphelins issus de tels mariages. Mais en vertu du mécanisme de la loi de base, il existe une hiérarchie d'attributaires d'après laquelle le droit de la veuve passe avant celui de l'ascendant; en outre, il ne peut y avoir qu'une seule pension d'ayants droit par victime.

D'autre part, en application de ces deux principes, l'article 26 du projet prévoit que lorsqu'une pension d'ascendant existe déjà, il n'est plus possible d'octroyer une pension à la veuve mariée après le fait dommageable. De ce fait, un certain nombre de veuves sont frustrées des avantages que le projet prévoit en leur faveur.

Dans la législation sur les pensions militaires un texte similaire à celui du projet a été adopté en 1958 et permet l'octroi d'une pension de veuve à côté d'une pension d'ascendant déjà préexistante.

Dans ces conditions, et en vertu du parallélisme entre les deux législations, le Gouvernement peut accepter cet amendement. Mis aux voix, l'amendement est adopté à l'unanimité.

L'amendement de M. Namèche qui tend à insérer un article 29bis (nouveau) a pour but d'admettre des ayants droit étrangers lorsque la victime remplit la condition de nationalité qui prévoit qu'est assimilé aux Belges, celui qui a introduit une demande de naturalisation avant le 10 mai 1940.

Le Ministre déclare que cet amendement touche aux conditions de nationalité qui ont été fixées par le législateur après de longues études. Il paraît donc peu opportun et même dan-

niemand en er kan geen sprake van zijn ze in de wetgeving op de burgerlijke oorlogsslachtoffers op te nemen.

Anderzijds zal het aanvoeren van bewijzen talloze moeilijkheden teweegbrengen. De geneesheren en de getuigen zijn dikwijls overleden, en in ieder geval kan na verloop van zoveel jaren, van hen niet meer verlangd worden dat zij nog behoorlijke inlichtingen verstrekken. Ten slotte zouden de diensten tegenover één gegronde aanvraag honderden niet verantwoorde aanvragen krijgen die hetzelfde administratief werk veroorzaken tot in het laatste stadium van de procedure.

Bij de stemming wordt het amendement eenparig verworpen.

Bij het amendement van de heer Namèche, dat ertoe strekt een artikel 17bis (nieuw) in te voegen, wordt voorgesteld dat alle pensioenen vrijgesteld worden voor de toepassing van de besluitwet van 24 december 1944 betreffende de sociale zekerheid. De Minister verzoekt dit amendement te verwerpen daar dit probleem niet in het raam van deze wet kan worden behandeld.

Het rsorteert onder de Minister van Sociale Voorzorg die er trouwens de financiële weerslag van zou moeten onderzoeken.

Bij de artikelen 24 en 25 stelde de heer Namèche een amendement voor, dat ertoe strekt de termijn van één jaar af te schaffen voor het indienen van de aanvragen van de nieuwe categorie weduwen die na het schadelijk feit zijn getrouwde, alsmede van de aanvragen der wezen uit deze huwelijken gesproten. De Minister herinnert eraan dat hij bij de besprekking van het amendement tot invoeging van een artikel 13bis (nieuw) uitgelegd heeft dat het stelsel van de vervaltermijnen behouden moet worden. Het amendement wordt eenparig verworpen.

Het door de heer Namèche bij artikel 26 voorgestelde amendement strekt ertoe het eerste lid van dit artikel op te heffen. De Minister zet vóór de Commissie de bepalingen van het huidige wetsontwerp uiteen dat voorziet in de erkenning van nieuwe gerechtigden : de na het schadelijk feit getrouwde weduwe en de uit deze huwelijken gesproten kinderen. Maar volgens het systeem van de basiswet bestaat er een hiérarchie onder de gerechtigden, volgens welke het recht van de weduwe vóór dat van de ascendent gaat; daarenboven mag er per slachtoffer slechts één pensioen van rechthebbende zijn.

Anderzijds wordt bij toepassing van deze twee beginselen bij artikel 26 van het ontwerp bepaalt dat, wanneer reeds een pensioen van ascendent bestaat, het niet meer mogelijk is een pensioen te verlenen aan de weduwe die na het schadelijk feit is getrouwde. Dientengevolge zijn een aantal weduwen verstoken van de voordelen die in het ontwerp ten hunne gunste waren bepaald.

In de wetgeving op de militaire pensioenen is in 1958 een tekst van dezelfde aard als het ontwerp aangenomen; hierbij wordt de toekenning van een weduwpensioen naast een reeds bestaand pensioen van ascendent toegestaan.

Derhalve kan de Regering, mede op grond van de overeenkomst tussen de twee wetgevingen, dit amendement aanvaarden. In stemming gebracht, wordt het amendement eenparig aangenomen.

Het amendement van de heer Namèche, waarbij wordt voorgesteld een artikel 29bis (nieuw) in te voegen, heeft tot doel vreemde rechthebbenden te aanvaarden indien het slachtoffer de nationaliteitsvoorraarde vervult die bepaalt dat met Belgen wordt gelijkgesteld, hij die een naturalisatie heeft ingediend vóór 10 mei 1940.

De Minister verklaart dat dit amendement afbreuk doet aan de nationaliteitsvoorraarden die na rijpe studie door de wetgever zijn vastgelegd. Het blijkt dus niet erg raad-

gereux d'apporter une modification au système existant, à l'occasion de l'examen de ce projet de loi qui a une portée limitée.

L'amendement est repoussé à l'unanimité.

Enfin, l'amendement de M. Namèche à l'article 31 n'a plus de raison d'être étant donné que les premiers amendements présentés n'ont pas été adoptés.

Un membre fait encore remarquer qu'une erreur d'impression s'est glissée dans les commentaires du § 4 de l'article 2, du premier rapport de M. Nazé (doc. n° 805/3, p. 4). En effet, le minimum exonéré est majoré de 10 % et non de 50 %.

L'ensemble du projet, compte tenu des amendements adoptés par la Commission aux articles 2, 5, 12 et 26, est adopté à l'unanimité.

Le Président a.i.,

R. DE COOMAN.

Le Rapporteur,

A. NAZE.

AMENDEMENTS ADOPTÉS PAR LA COMMISSION.

Art. 2.

Au § 4, 2e, remplacer le dernier alinéa par ce qui suit :

« L'administration des contributions directes est autorisée à délivrer, directement et sans l'accord des contribuables, au service chargé de l'exécution de la présente loi, les renseignements nécessaires à l'application de celle-ci. »

Art. 5 (1).

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

L'article 5, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, est remplacé par la disposition suivante :

« Les pensions et allocations accordées par la présente loi constituent en faveur de la victime une réparation forfaitaire; toute indemnité payée en raison du même fait dommageable en est déduite, à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance individuelle. »

Art. 12.

Remplacer le dernier alinéa du § 2 de l'article 15 par ce qui suit :

« L'administration des contributions directes est autorisée à délivrer, directement et sans l'accord des contribuables, au service chargé de l'exécution de la présente loi, les renseignements nécessaires à l'application de celle-ci. »

Art. 26.

Supprimer le premier alinéa de cet article.

(1) Cet amendement figure déjà au doc. 805/3, p. 11.

zaam, en zelfs gevaarlijk om, bij de bespreking van dit wetsontwerp, dat een beperkte strekking heeft, een wijziging aan te brengen in de bestaande regeling.

Het amendement wordt eenparig verworpen.

Ten slotte heeft het amendement op artikel 31 geen reden van bestaan meer, aangezien de eerste voorgestelde amendementen niet aangenomen zijn.

Verder wijst een lid nog op een drukfout die in de commentaar op § 4 van artikel 2 van het eerste verslag van de heer Nazé (stuk n° 805/3, blz. 3) is geslopen. Het vrijgestelde minimum is verhoogd met 10 % en niet met 50 %.

Het ontwerp in zijn geheel, met inachtneming van de amendementen aangenomen door uw Commissie op de artikelen 2, 5, 12 en 26, wordt eenparig aangenomen.

De Voorzitter a.i.,

R. DE COOMAN.

De Verslaggever,

A. NAZE.

AMENDEMENTEN AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 2.

In § 4, 2^e, het laatste lid vervangen door wat volgt :

« De administratie der directe belastingen is gemachtigd, rechtstreeks en zonder de instemming der belastingsplichtigen, aan de met de uitvoering van deze wet belaste dienst, de nodige inlichtingen te verschaffen voor de toepassing ervan. »

Art. 5 (1).

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

Artikel 5, § 1, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen ten gunste van het slachtoffer een forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding uitgekeerd wegens hetzelfde schadelijk feit wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering. »

Art. 12.

Het laatste lid van § 2 van artikel 15 vervangen door wat volgt :

« De administratie der directe belastingen is gemachtigd, rechtstreeks en zonder de instemming der belastingsplichtigen, aan de met de uitvoering van deze wet belaste dienst, de nodige inlichtingen te verschaffen voor de toepassing ervan. »

Art. 26.

Het eerste lid van dit artikel weglaten.

(1) Dit amendement kwam reeds voor in stuk 805/3, blz. 11.